

**filarmonica
ploiești**

PROGRAM DE SALĂ 15 10 2026

filarmonicaploiesti.ro

FACEBOOK.COM/
FILARMONICAPLOIESTI
INSTAGRAM.COM/
FILARMONICAPLOIESTI
WEBSITE
FILARMONICAPLOIESTI.RO

19:00

15
10
26

SALA ION BACIU, STR. ANTON PANN 5

CONCERT SIMFONIC

DIRIJOR: **RADU POPA**

SOLIST: **GABRIEL CROITORU VIOARĂ**

PROGRAM:

GABRIEL FAURÉ PAVANE, OP 50

ERNEST CHAUSSON POEME PENTRU VIOARĂ ȘI ORCHESTRĂ, OP 25

MAURICE RAVEL TZIGANE PENTRU VIOARĂ ȘI ORCHESTRĂ

MAURICE RAVEL LA VALSE

MAURICE RAVEL BOLERO

DIRECTOR GENERAL: **VLAD MATEESCU**
DIRECTOR ARTISTIC: **GEORGIANA FRÎNCU**

BILETELE PENTRU ACCES ÎN SALĂ SE GĂSESC LA **CASA DE BILETE A FILARMONICII** ȘI ONLINE PE **FILARMONICAPLOIESTI.RO** SAU **ENTERTIX.RO**

BILETE FIZICE: ADULT 30 LEI, PENSIONAR 20 LEI, ELEV/STUDENT 10 LEI.

INFORMAȚII SUPLEMENTARE ȘI REZERVĂRI LA **+40 344 802 782**.

CONCERTUL VA FI **TRANSMIS LIVE ONLINE** EXCLUSIV PE PLATFORMA **VIRTUALCONCERTHALL.RO**. PREȚ BILET VIRTUAL 15 LEI.

ARTISTE LIVE

FILARMONICA PLOIESTI
ESTE O INSTITUȚIE DE
CULTURĂ SUBORDONATĂ
CONSILIULUI LOCAL AL
MUNICIPIULUI PLOIESTI.

© 1952-2026
FILARMONICA PLOIESTI

Dirijor al Orchestrei simfonice a Filarmonicii Banatul Timișoara, **Radu Popa** s-a născut la București în anul 1969. A urmat cursurile Universității Naționale de Muzică București, absolvind în anul 1994 secția compoziție (clasa Prof. univ. dr. Adrian Iorgulescu), iar în anul 1996 secția de dirijat-orchestra (clasa Prof. univ. Ludovic Bács), continuându-și apoi formarea muzicală cu studii de masterat. O contribuție esențială în formarea sa ca dirijor l-au avut dirijorii Ludovic Bács și Erich Bergel.

Radu Popa este invitat permanent al Filarmonicilor George Enescu București, Transilvania Cluj-Napoca, al Orchestrei Naționale Radio ș.a. A întreprins turnee de concerte în Coreea de Sud alături de orchestra Filarmonicii Transilvania din Cluj-Napoca în anul 2001, orchestra Filarmonicii din Giurgiu în anul 2002, precum și cu orchestra Filarmonicii Janacek din Cehia, în anul 2003. Ca dirijor al orchestrei de cameră Camerata Janacek, **Radu Popa** a coordonat producția Flautul fermecat la Šumperk în Cehia (2002). În 2002 și 2003 a fost asistent al cursurilor de dirijat-orchestra susținute de Otakar Thrlik la Opava în Cehia, iar în anul 2004 a fost invitat să dirijeze numeroase concerte ale orchestrei Filarmonicii Janacek din Ostrava, Cehia.

În cadrul Festivalului George Enescu dirijează Orchestra Filarmonicii Transilvania Cluj-Napoca (2007) și orchestra Filarmonicii Banatul Timișoara (2009). La invitația Orchestrei Naționale Radio și alături de soliștii Alexandru Tomescu și Horia Mihail, maestrul **Radu Popa** a dirijat concertul dedicat Zilei Naționale a României, eveniment ce a avut loc la Roma (Italia), în sala Giuseppe Sinopoli a Auditoriumului Parco della Musica. **Radu Popa** a dirijat orchestra Filarmonicii Banatul la concerte susținute la Peștera Românești.

Cu peste 1.000 de apariții scenice, violonistul **Gabriel Croitoru** este un muzician cu o extrem de bogată prezență în viața muzicală, în triplă postură: solist concertist al **Filarmonicii „Paul Constantinescu” din Ploiești** (din anul 1987), membru (vioara I) al Cvartetului de Stat „Transilvan” al Filarmonicii „Transilvania” din Cluj-Napoca și profesor universitar doctor la Universitatea Națională de Muzică București.

Dinamismul și elocvența interpretărilor sale au putut fi constatate de public în concerte și recitaluri susținute pe scenele tuturor Filarmonicilor din România și pe podiumuri de concert din întreaga lume. **Gabriel Croitoru** a apărut ca solist în compania unor orchestre importante, precum: London Royal Philharmonic, „Gewandhaus Orchester” Leipzig, Orchestra de cameră „Regina Sofia”, Festival String of Lucern Chamber Orchestra, Orchestrele simfonice din Monte-

Carlo, Salonic, Malaga, Sevilla, Galicia, Pamplona, Cannes, Lyon, Ansamblul orchestral din Marsilia, Filarmonica din Cannes, South-West Symphony. Astfel a avut ocazia să colaboreze cu dirijorii: Leopold Hager, Jacques Bodmer, Odon Alonso, Arturo Tamayo, Emanuel Krivinne, Rudolf Baumgartner, Jean Leber, Michel Tabachnik, Paul Nadler, Hiroaki Masuda, Claude Bardone, Alan Tongue, Cem Mansur, Horia Andreescu, Ion Baciuc, Ludovic Bacs, Iosif Conta, Cristian Brâncuși, Paul Popescu, Ovidiu Bălan, Romeo Râmbu, Gheorghe Costin, Vlad Conta, Petre Sbârcea, Dorin Frandescu, Camil Marinescu, Modest Cichirdan, Alexandru Iosub, Emil Simon, Emanuel Elenescu, Valentin Doni, Ilarion Ionescu-Galați și mulți alții.

A susținut recitaluri în: Franța, Spania, Germania, Belgia, Olanda, Italia, Republica Cehă, China, Bulgaria, S.U.A., Ungaria, România.

Din parcursul evoluției sale artistice, ca un factor major al progresului său, se evidențiază participarea la viața competițională națională și internațională.

Gabriel Croitoru a obținut Trofeul „Lira de Aur” la Concursul Național de Interpretare Instrumentală „Ciprian Porumbescu” de la Suceava, Premiul I la Concursul Internațional de vioară „Henryk Wieniawski” din Polonia (1979), Premiul I și Premiul pentru cea mai bună interpretare a unei lucrări de Sarasate la Concursul Internațional de vioară „Pablo de Sarasate” din Spania (1991), Premiul II la Concursul Internațional de vioară „Tibor Varga” – Elveția, Premiul III la Concursul „N. Paganini” din Italia, Premiul special al juriului la Concursul „Fritz Kreisler” din Austria și a fost catalogat de către presa franceză de specialitate drept „un violonist excepțional, având o tehnică impecabilă” după obținerea Premiului II la Concursul Internațional „Zino Francescatti” din Franța (1987).

Arta sa interpretativă a fost captată și se regăsește în numeroase înregistrări pentru fonoteca Societății Române de Radiodifuziune (1987-2008) și pe mai multe CD-uri. Din 2008, violonistul **Gabriel Croitoru** a câștigat dreptul de folosință, în urma unui concurs al Ministerului Culturii și Cultelor, organizat împreună cu Muzeul Național „George Enescu”, și cântă pe o vioară construită în anul 1731 de celebrul luter Giuseppe Guarneri, instrument ce i-a aparținut lui George Enescu.

În ultimii ani, artistul a participat la turneele naționale „Vioara lui Enescu la sate” și „Duelul Viorilor: Stradivarius vs. Guarneri”, evenimente ce l-au purtat pe scene din numeroase localități din țară dar și pe diferitele meridiane ale lumii, unde a fost aplaudat de mii de spectatori entuziaști, alături de violonistul Liviu Prunaru și de pianistul Horia Mihail.

Gabriel Croitoru este profesor universitar doctor la Universitatea Națională de Muzică din București, solist concertist al Orchestrelor și Corurilor Radio din București, al Filarmonicii „Transilvania” din Cluj-Napoca și al **Filarmonicii „Paul Constantinescu” Ploiești**.

Pavana în fa diez minor, op. 50, este o scurtă lucrare a compozitorului francez **Gabriel Fauré**, scrisă în 1887. Inițial a fost o piesă pentru pian, dar este mai bine cunoscută în versiunea lui **Fauré** pentru orchestră și cor opțional. A fost interpretată pentru prima dată la Paris în 1888, devenind una dintre cele mai populare lucrări ale compozitorului. Lucrarea este intitulată după dansul procesional lent al curții spaniole, cu același nume. Versiunea originală a piesei a fost scrisă de **Fauré** pentru pian și cor la sfârșitul anilor 1880. El a descris-o ca fiind *„elegantă, cu siguranță, dar nu deosebit de importantă”*.

Versiunea orchestrală a fost interpretată pentru prima dată în cadrul unui Concert Lamoureux sub bagheta lui Charles Lamoureux la 25 noiembrie 1888. Încă de la început, **„Pavane”** s-a bucurat de o popularitate imensă, fie cu sau fără cor. Cu coregrafia lui Léonide Massine, o versiune de balet a intrat în repertoriul „Ballets Russes” al lui Serghei Diaghilev în 1917, alternativ intitulată „Las Meninas” sau „Les Jardins d’Aranjuez”, dansată pe muzica lui **Fauré**, dar și a lui Maurice Ravel și a altora. Exemplul lui **Fauré** a fost imitat de urmașii săi, care au continuat să scrie propriile pavane: Passepiedul lui Debussy din „Suite bergamasque”, „Pavane pour une infante défunte” de Ravel și „Pavane de la belle au bois dormant” din „Ma mere l’oye”.

În perioada de frământări politice și sociale următoare anului 1870, compozitorii francezi în frunte cu César Franck și Saint-Saëns au luat inițiativa de a adăuga puternicei influențe a muzicii wagneriene o creație simfonică și de cameră legată de marile tradiții ale clasicismului național. Datorită acestei inițiative progresiste a putut lua ființă „Societatea Națională de Muzică Franceză”. Aceasta a determinat, prin concertele organizate, o mișcare de renaștere și regenerare a creației muzicale, cu precădere în formele simfonice și de cameră, părăsite de aproape un secol de compozitorii francezi. Alături de Saint-Saëns și de maestrul său, Cesar Franck, **Ernest Chausson** a fost unul dintre cei mai fervenți susținători ai acestei asociații.

Muzica lui **Chausson** este dominată de melodii de o mare plasticitate și o pătrunzătoare expresie lirică. Armonia sa e bogată, iar construcțiile lui muzicale sunt fundamentate pe principiul ciclic al lui Cesar Franck, adică pe principiul

revenirii periodice a unor teme sau motive.

Murind în plină afirmare a forțelor creatoare, **Ernest Chausson** a lăsat un număr relativ mic de lucrări, dintre care doar câteva s-au impus în repertoriul universal. Titlul acestei lucrări – **Poem pentru vioară și orchestră** – compusă în 1896 și dedicată marelui violonist belgian Eugene Ysaye, este corespunzător conținutului ei lirico-narativ. Principiul ciclic se afirmă în revenirea temei principale și a unor motive secundare, de fiecare dată însă cu o altă semnificație emoțională. **Chausson** a introdus în **Poem** probleme tehnice dintre cele mai dificile, subordonându-le, însă, conținutul artistic. **Poemul** se desfășoară fără întrerupere, ca o povestire muzicală în care distingem episoade lirice, altele dramatice și dureroase și, în fine, momente de luminozitate, ca acela al finalului. Mișcarea trece continuu de la domol la animat, de la însuflețit la agitat. Instrumentul solist se afirmă ca un partener egal al orchestrei.

Poemul începe cu acordurile misterioase, șoptite, ale orchestrei, în care recunoaștem capul temei principale. Din primele măsuri ale scurtei introduceri simfonice, ce se desfășoară într-o mișcare lentă și într-o sonoritate tainică (*lento e misterioso*), se desprind timbrurile flautelor și oboilor, susținute de murmurul coardelor. Apoi vioara intonează tema de un lirism profund, răscolitor.

Când instrumentele de coarde reiau expresiva melodie, avem parcă impresia că auzim murmurul unor ascultători, pasionați de povestire. Dar din nou vioara își reia firul întrerupt al cântecului. Ea începe, cu libertate improvizatorică, cu un motiv în triluri lungi, ce va reveni pe parcursul **Poemului**.

Prelucrat de orchestră și vioară, acest motiv conduce spre reexpoziția temei principale, pe care vioara solistă o intonează în stil polifonic.

Urmează apoi o secțiune însuflețită, în care vioara aduce, pe fondul acompaniamentului orchestrei, o nouă melodie, largă, cantabilă, înrudită cu tema principală. Se desprind, din această nouă temă, două secțiuni deosebit de expresive.

Cu această nouă melodie, expoziția materialului tematic de bază s-a încheiat. Începe dezvoltarea. Însuflețirea orchestrei duce spre o culminație sonoră (multo animato), în timp ce vioara solistă cântă în registrul înalt, exprimând parcă o năzuință arzătoare. Momentul de maximă tensiune al **Poemului** este bazat pe înfruntarea temei principale cu tema a II-a.

Poemul se încheie cu motivul în triluri lungi. Acesta este prelucrat de orchestră și îmbogățit de vioara solistă, care îl extinde în registrul înalt, ca și cum ar vrea să sublinieze sentimentul de înseninare lăuntrică al povestitorului, în fața sfârșitului luminos al frământatei sale istorisiri.

Contemporană cu Impresionismul, Neoclasicismul, Romantismul târziu, creația lui **Maurice Ravel** înseamnă câte ceva din toate acestea, fără, însă, a putea fi definite prin elemental înglobat dintr-o zonă sau alta. Situată în epoca de aur a formelor libere, a suitei și a rapsodiei provenite din școlile naționale, muzica sa omagiază o asemenea epocă. Născută într-o vreme când luxurianța orchestrală fascinează, muzica raveliană se transformă, din acest punct de vedere, într-o definiție posibilă a ansamblului creației muzicale cu care **Maurice Ravel** este contemporan. Așadar, sugestii impresioniste sau neoromantice, forme libere, strălucire orchestrală. Dar mai presus de toate, mai presus chiar de această strălucire orchestrală unică, acuzând genialitatea artistului, trebuie subliniat un neoclasicism cu totul particular, neimitând nimic din arsenalul tehnic al unei epoci de mult apuse. Logica expresiei, limpezimea formelor guvernează actul creator al lui **Ravel** și poate compozitorul este cel mai aproape de plăcerea mozartiană a jocului sonor. **Mozart – Ravel**, două lumi sonore care, în ciuda coordonatelor stilistice net distincte, rimează, două sensibilități creatoare depărtate în timp dar asemănătoare prin aceeași candoare, prin prețuirea acestui joc muzical evocând lumea unei expresivități pure, prin spontaneitatea, prin bogăția inspirației.

Maurice Ravel este fermecător prin grație, prospețime și, fără a se contrazice cu nimic, printr-un temperament cu atât mai frapant cu cât el apare înnobilit de această grație suverană, caracteristică muzicii sale de o aleasă distincție.

Vorbind despre celebra sa **Rapsodie „Tzigane”** pentru vioară și orchestră, trebuie să ne referim la două aspecte ale creației raveliene. Primul ar ține de locul pe care concertul instrumental îl deține în ansamblul operei sale și, mai ales, de concepția compozitorului asupra genului. **Maurice Ravel** a lăsat puține pagini concertante iar ele trădează spiritul lucid care guvernează arta sa dar și substanțialitatea ca și impresionistă a acesteia, corectată de respectul față de echilibrul de tip clasic. Al doilea aspect ține de bogăția scriiturii instrumentale în care se întâlnesc tehnica epatantă cu expresia cea mai rafinată. **„Tzigane”** este un excelent exemplu în acest sens.

Caracterul liber al lucrării, caracter dominat de o fantezie spectaculoasă, dă măsură forței inspirației, iar rapsodiei **„Tzigane”** un farmec deosebit. În consistenta partitură solistică, primul moment este o amplă improvizație a viorii care gravează ca motto al întregii lucrări caracterul „a la zingarese” și cochete aluzii la folclorul iberic într-un spațiu sonor dominat de virtuozitatea protagonistului. Orchestra se alătură pe neobservate discursului solistic de-a lungul unei secțiuni care conduce la cel de-al doilea moment important, în

câmpul căruia flageolele delicate sunt schimbate între instrumentul solist și orchestră. Orchestra prinde tot mai multă culoare iar vioara contribuie la închegarea unei melodii distincte. Ritmul dansant se animă continuu, sunt atinse cote înalte ale personalității discursului musical care devine de un tumultuos dinamism. Verva instrumental și strălucirea orchestrală ating în final culminația. **Rapsodia „Tzigane”** a fost scrisă, inițial, pentru vioară și pian, **Ravel** a realizat ulterior scripitoarea versiune orchestrală a pianului acompaniator.

„La Valse” („Valsul”) este un poem a cărui coregrafie a fost realizată de Fokin și a cărui primă audiție a avut loc la Paris în 1920.

Ca și menuetul, vechiul dans simfonizat de clasicii vienezi, valsul a pătruns și el în creația compozitorilor. Schubert sau Brahms, Chopin sau Liszt, Ceaikovski sau Dvorak, Richard Strauss sau Enescu (în finalul octetului de coarde) sunt doar câteva nume care au compus în acest gen. Pentru unii compozitori, valsul a constituit punctul de plecare în realizarea unor pagini în care elementele lui primare sunt transfigurate poetic, spiritualizate într-atât încât nu mai au, uneori, nimic în comun cu dansul ca atare, de exemplu *„Vals trist”* de Sibelius.

„Valsul” de **Ravel** face parte și el din categoria acestor lucrări, deși păstrează caracteristicile popularului dans. Compozitorul francez asociază ritmica valsului cu viziunea strălucitoare a unei petreceri în care perechile își leagă pașii pe aripile unei muzici antrenante, plină de fascinație. **„Valsul”** de **Ravel**, asemeni **Bolero-ului**, prezintă o dinamică gradată, care conduce la un punct culminant. Compozitorul a formulat un scurt text explicativ „de atmosferă”, care ajută ascultătorului înțelegerea intențiilor sale: *„Nouri val-vârtej lasă să se întrezărească, prin luminișuri, perechi de dansatori; ei se risipesc puțin câte puțin; se distinge o imensă sală populată de o mulțime amețitoare. Scena se luminează din ce în ce mai mult. Lumina candelabrelor strălucește în fortissimo. O curte imperială pe la 1855”*.

Pierre Lalo scria despre această compoziție a lui **Ravel**: *„E un vast tablou al diverselor aspecte ale valsului vienez cu răsfățurile lui, cu elanurile lui, desmierdările, volutățile sale, moliciunile și, uneori, duritățile sale”*.

Pentru unii profesori universitari **Bolero-ul** lui **Maurice Ravel** (1875 - 1937) nu este altceva decât un simplu exercițiu de orchestrație, pentru alții partitura are o valoare extraordinară; pentru melomani ea este, indiscutabil, un hit (fiind una dintre cele mai des interpretate piese în lume) în vreme ce pentru psihologi repetarea temei de 18 ori este un semn clar că **Ravel** suferea de Alzheimer

când a compus piesa (I). Compozitorul însuși scria despre faimoasa sa creație: „Am scris o capodoperă. Din păcate nu are muzică în ea.”

E vorba, așadar, din nou (în mare parte) de percepție și de interpretarea pe care fiecare dintre noi o dă piesei. Din punct de vedere istoric faptele au decurs astfel în crearea melodiei celebre ce trece de la un instrument la altul, permanent acompaniată de un ritm obsedant: cu puțin timp înainte de a pleca în turneul său american din 1928, **Ravel** a primit o comandă din partea dansatoarei Ida Rubinstein, care voia un balet intitulat Fandango. Intenția compozitorului a fost să orchestreze câteva piese din Iberia lui Albéniz, însă a descoperit curând că drepturile pentru această muzică aparțineau deja compozitorului spaniol Enrique Arbós, o turnură neașteptată și neplăcută. Renunțând la ideea originală, **Ravel** a creat, în schimb, în timpul vacanței sale de la Saint-Jean-de-Luz o temă cu alură spaniolă. Piesa a căpătat o nouă denumire, **Boléro**, durata ei însumând aproximativ 15 minute de crescendo bine dozat. **Ravel** a insistat asupra dorinței sale ca piesa să fie cântată într-un tempo moderat și constant, uniform, fără variații (așa cum demonstrează propria sa imprimare a opusului). Singurul element de diversitate trebuie să fie aici crescendo-ul orchestral – cerea compozitorul.

Cât despre realizarea coregrafică – viziunea Idei Rubinstein nu putea fi mai diferită de cea a lui **Ravel**; cu ocazia primei audiții a baletului, la Opera din Paris, în noiembrie 1928, comandatara opusului a jucat rolul unei dansatoare de flamenco ce își exersează pașii pe masa dintr-un bar, înconjurată de bărbați a căror admirație se transformă rapid în obsesie desfrânată. **Ravel** nu prea a gustat această versiune... în mintea lui își imaginase o cu totul altă derulare a acțiunii: o scenă de exterior, în fața unei fabrici ale cărei mașinării asigură ritmul inflexibil; lucrătorii din fabrică ies pentru a dansa împreună, în vreme ce în paralel se desfășoară o poveste despre un toreador ucis de un rival gelos. Și această a doua versiune coregrafică, preferată de **Ravel**, a fost pusă în scenă la aceeași Operă pariziană, după moartea compozitorului, însă.

Orchestra Simfonică a Filarmonicii „Paul Constantinescu”

Director general:

Vlad Mateescu

Director general artistic:

Georgiana Maria Frîncu

Director onorific și dirijor:

Ilarion Ionescu-Galați

Director artistic onorific și dirijor:

Walter Hilgers

Dirijor onorific:

Ovidiu Bălan

Dirijor:

Radu Postăvaru

Solist concertist:

Gabriel Croitoru

vioară Guarneri „Catedrala” din 1731,
a lui George Enescu

Concertmaestri:

Cosmin Stoica

Petru Lupan

Șef orchestră:

Ondin Brezeanu

Secretar muzical:

Cristina Ionescu

Componența Orchestrei Simfonice:

Vioara I:

- Petru Lupan
- Silviu Gherasimescu
- Cosmin Stoica
- Lodrin Marin
- Dana Pîrgaru
- Georgiana Ionescu
- Iulian Vuluță
- Frederic Marin
- Spiridon Stoica
- Călin Ceapă

Vioara II:

- Lucian Duță
- Diana Ciorici – colaborator
- Venera Paraschiv
- Iolanda Vasilescu
- Lavinia Zota
- Oana Mareș
- Georgiana Caraivan
- Raluca Ardeleanu

Violă:

- Georgiana Munteanu
- Theodora Beniașu
- Cosmin Faur
- Bogdan Cristea
- Mihai Gherasimescu
- Anca Luncanu – colaborator

Violoncel:

- Florin Găureanu
- Mihaela Miu
- Pavel Lupan
- Răzvan Postolache
- Sergiu Marin

Contrabas:

- Andrei Frîncu
- Ionuț Cristea
- Ciprian Matei

Flaut:

- Petra Hriban
- Roxana Popescu
- Cristina Rusu

Oboi:

- Oleg Bălănuță
- Adrian Luncanu
- Mihai Lupoae

Clarinet:

- Zefir Brezeanu
- Daniel Radu
- Elena Stan
- Bogdan Vasile – colaborator

Fagot:

- Iulian Nițică
- Irina Bălănuță
- Maria Chifu

Corn:

- Constantin Istrate
- Bogdan Petroșanu
- Radu Andrei
- Carlos Patraș

Trompetă:

- Emil Bîzgă
- Vlad Ungureanu – colaborator
- Fabio David – colaborator

Trombon:

- Mirel Liță
- Emanuel Andron
- Ștefan Oprică

Tubă:

- Gabi Rotaru – colaborator

Percuție:

- Alexandru Sturzu – colaborator
- Alexandru Dumitrașcu – colaborator
- Iulia Bitta – colaborator
- Sara Merișcă – colaborator
- Valentin Modorcea – colaborator
- Matei Marconi – colaborator

Celestă/Harpă:

- Cristina Ionescu
- Cristian Duca – colaborator

Saxofoane:

- Lorin Lepădatu – colaborator
- Cosmin Cucoș – colaborator

SALA ION BACIU, STR. ANTON PANNI 5

RECITAL EXTRAORDINAR
 HOMMAGE A BRAHMS

SOLISTI:
KAI GLEUSTEEN VOARĂ (EL TIORE - 1744)
IONUT PODGOREANU CORN (J. B. GUADAGNINI)
ANA SILVESTRU PIAN

PROGRAM:
 JOHANNES BRAHMS TROIE IN MI BEMOL MAJOR PENTRU CORN, VOARĂ ȘI PIAN, OP. 40
 CLAUDE DEBUSSY TROIE PENTRU VOARĂ, CORN ȘI PIAN

DIRECTOR GENERAL: VLAD MATESCO
 DIRECTOR ARTISTIC: GEORGIANA FRÎNCU

19:00
**17
10
26**

SALA ION BACIU, STR. ANTON PANNI 5

CONCERT SIMFONIC
 DESCHIDERE CONCURSULUI "PAUL CONSTANTINESCU"

DIRIJOR: **CRISTIAN SPĂTARIU**
 SOLISTI: **IULIAN BALUȚEL VIOARĂ** (CĂȘTIGĂTOR AL MARELUI PREMIU AL CONCURSULUI "PAUL CONSTANTINESCU")
SABINA IȚCUȘ FLAUT, REMUS ȘARPE PIAN

PROGRAM:
 FELIX MENDELSSOHN BARHTOLDY CONCERTUL ÎN MI MINOR PENTRU VIOARĂ ȘI ORCHESTRĂ, OP. 64
 FRANÇOIS BOISSY PASTELA CĂMAREN PENTRU FLAUT ȘI ORCHESTRĂ
 CAMILLE SAINT-SAËNS INTRODUCERE ȘI RONDO CARICOSCOP, OP. 28, ARR. PENTRU FLAUT ȘI ORCHESTRĂ
 SERGHEI RAHMANINOV LAPSOADA PE O TEMĂ DE MOJANINI PENTRU PIAN ȘI ORCHESTRĂ, OP. 43

DIRECTOR GENERAL: VLAD MATESCO
 DIRECTOR ARTISTIC: GEORGIANA FRÎNCU

19:00
**22
10
26**

SALA ION BACIU, STR. ANTON PANNI 5
 CĂȘTIGĂTORII CONCURSULUI "PAUL CONSTANTINESCU"

29 OCT. - 1 NOI. 2026

ploiești jazz festival

BENITO GONZALEZ TRIO (FEAT. BUSTER WILLIAMS & LENNY WHITE) SUA
RONI EYTAN (MELODY PEOPLE) ISR | **ASHLEY PEZZOTTI** SUA
BOSSARENOVA TRIO (FEAT. GER) ARG | **DIABE** HON
STEFANO DI BATTISTA 4TET ITA
LUIZA ZAN & DIRIJOR ANDREI PETRACHE (IN MY VILLAGE) ROU
 WITH RĂZVAN FLORESCU, PHILIP GORON & MIKE ALEX
PLOIEȘTI BIG BAND JAZZ SOCIETY ROU | **PLOIEȘTI JAZZ TRIO** ROU
 DIRIJOR RĂZVAN COJANU
JAZZ CHALLENGE GROUP (FEAT. ROBERT PATAI "LEVEL 88") ROU
VONG VOICES OF THE NEW GENERATION ROU
CONFERINȚA #ROJAZZ57

DIRECTOR GENERAL: VLAD MATESCO
 DIRECTOR ARTISTIC: GEORGIANA FRÎNCU

SALA ION BACIU, STR. ANTON PANNI 5

CONCERT SIMFONIC EXTRAORDINAR

DIRIJOR: **JIN WANG**
 SOLIST: **REMUS AZOITEI VIOARĂ**

PROGRAM:
 JIN WANG SIMFONIA NR. 4, VELAGE LIFE
 MAX BRUCH CONCERTUL NR. 1 ÎN SOL MINOR PENTRU VIOARĂ ȘI ORCHESTRĂ, OP. 26
 SERGHEI PROKHOROV ROMEO ȘI AZETA, SELECȚII

DIRECTOR GENERAL: VLAD MATESCO
 DIRECTOR ARTISTIC: GEORGIANA FRÎNCU

19:00
**05
11
26**

„Virtual Concert Hall” este un studio video pe care **Filarmonica „Paul Constantinescu” din Ploiești** l-a înființat pentru a îmbunătăți accesul la cultură, pentru a-și promova formațiile (orchestra simfonică, orchestra de folclor, cor mixt, trio de jazz, cvartet de coarde), pentru a consolida antreprenoriatul cultural și a dezvolta publicul, într-un mediu în continuă schimbare și ca formă de redare a produsului cultural-artistic cât și de percepere și utilizare a acestuia. Astfel, spectatorii pot urmări la cerere toate evenimentele organizate de către filarmonica ploieșteană live, sau accesând arhiva electronică, de pe orice device: telefon mobil, laptop, ecran TV, oriunde s-ar afla, cu ajutorul unor aplicații special concepute pentru confortul utilizatorilor, ce se vor îmbunătăți periodic și în funcție de feedback-ul acestora.

Prin intermediul platformei **„Virtual Concert Hall”** punem la dispoziția publicului mai multe categorii de producții și servicii culturale, ce vor putea fi urmărite în toată lumea: concerte simfonice, concerte de folclor, recitaluri, concerte și festivaluri de jazz, din sfera educativă (concerte-lecție, workshop-uri, masterclass-uri, conferințe), documentare și producții artistice care au la bază istoria culturală a minorităților și grupurilor sociale, etnice și culturale, vizând creșterea conștientizării publice cu privire la diversitatea culturală, producții cultural-artistice cu abordări interdisciplinare, magazin virtual.

Proiectul are mari posibilități de extindere ca arie culturală, de dezvoltare continuă și aduce nenumărate beneficii atât publicului cât și inițiatorilor, participanților activi la proiect. Astfel, putem enumera beneficiile implicite în urma implementării proiectului, beneficii aduse inițiatorilor, care vor sta la baza unei dezvoltări ulterioare, în baza abilităților dobândite și îmbunătățite pe toată perioada desfășurării acestuia: producțiile cultural-artistice vor viza dezvoltarea și actualizarea competențelor și abilităților artiștilor/profesiioniștilor implicați în proiect, astfel încât produsul obținut în urma digitalizării să fie creat într-un timp cât mai scurt, iar înregistrările și producțiile live să aibă o cât mai bună calitate audio-video, bazată pe o disciplină ce nu va permite erori substanțiale de desfășurare sau imprimare; instituția va încheia parteneriate ce vizează mobilitatea artiștilor și profesioniștilor, fie că este vorba despre parteneriatele cu minorități, unde producțiile vor pune în valoare specificul fiecărei culturi implicate (muzică, dansuri, obiceiuri/tradiții, port popular, bucate etc.) dar și rezultatul conviețuirii acestora, de unde va reieși versatilitatea artiștilor filarmonicii ploieștene care pot imprima muzică pentru filme, reclame etc. Filarmonica ploieșteană organizează constant activități de instruire formală și non-formală, mentorat, job shadowing etc., susținute de profesioniști, ce vizează dezvoltarea profesională a echipei de proiect, dar care vor fi deschise prin intermediul platformei **„Virtual Concert Hall”** și altor doritori de instruire în acest sens. Pe parcursul desfășurării acestui proiect, filarmonica ploieșteană va câștiga o echipă de profesioniști capabili să dezvolte continuu produsul **„Virtual Concert Hall”**, implementând astfel un model inovator de afaceri în domeniul cultural, care contribuie la dezvoltarea locală a comunității și poate fi scos pe piață cu succes.

Filarmonica „Paul Constantinescu” dispune de un studio de înregistrări cu aparatură de ultimă generație, ce asigură captarea fidelă, cât mai aproape de ceea ce se întâmplă și se poate auzi în sala de spectacole/spațiul amenajat pentru concerte și spectacole, care, împreună cu camere de filmat 4K și procesul de utilizare a unui fundal monocrom, „ecran verde” (chroma, pentru efecte speciale și decoruri), pot genera o gamă variată de evenimente cu muzică de orice gen, spectacole de teatru, de balet, organizate de filarmonică, în parteneriat, sau de către alți producători/organizatori. Studio-ul cu chroma poate fi folosit chiar și în producția de film sau emisiuni TV.

Filarmonica ploieșteană este singura instituție din România care a scos pe piață un DVD, în totalitate producție proprie, un produs ce se ridică la standardele tehnice internaționale și relevă calitatea echipamentelor, a echipei implicate și experiența pe care aceasta o are în domeniu.

Prin înființarea **„Virtual Concert Hall”**, **Filarmonica „Paul Constantinescu”** oferă accesul la educație și cultură în întreaga lume, își diversifică aria de activitate, restricționată și din cauza lipsei de spațiu fizic din sala de concerte de care dispune, dezvoltă și crește numărul relațiilor cu parteneri, dezvoltă publicul foarte mult, implementând un proiect durabil și de viitor, ce va aduce, pe lângă celelalte multiple beneficii, creștere economică substanțială.

<https://virtualconcerthall.ro>

**VIRTUAL
CONCERT
HALL**

**cvartetul
chronos**

**filarmonica
ploiești**

**corul
filarmonicii**

**studio
filarmonica**

**flacăra
prahovei**

**ploiești
big band**
JAZZ SOCIETY

**ploiești
jazz trio**

**brass
ensemble**

**filarmonica
ploiești**

VIRTUAL CONCERT HALL

BILETELE FIZICE PENTRU ACCES ÎN SALĂ SE GĂSESC LA **CASA DE BILETE A FILARMONICII**
SI ONLINE PE **FILARMONICAPLOIESTI.RO** SAU PE **ENTERTIX.RO**.

CONCERTUL VA FI TRANSMIS LIVE ONLINE PE PLATFORMA **VIRTUALCONCERTHALL.RO**.

BILETE FIZICE: ADULT 30 LEI, PENSIONAR 20 LEI, ELEV/STUDENT 10 LEI.

TRANSMISIE LIVE: PRET BILET VIRTUAL 15 LEI.

DIRECTOR GENERAL: **VLAD MATEESCU**
DIRECTOR ARTISTIC: **GEORGIANA FRÎNCU**
DESIGN GRAFIC: **IULIAN BLIDARU**

AGENTIA NAȚIONALĂ DE PRESĂ
AGERPRES
Actualizează lumea.

APAZOL TRANS
utilaje si transport marfa

 cărturești

Supermarketul ce ține cu casa!
La COCOS

 Ploiesti.ro

Un strap
de fericire

**FILARMONICA PLOIEȘTI
ESTE O INSTITUȚIE DE
CULTURĂ SUBORDONATĂ
CONSILIULUI LOCAL AL
MUNICIPIULUI PLOIESTI.**

